

steriet, som i Særdeleshed gaae ud paa to Punkter. Det ene var, at han onskede at vide, om det forelagte Budget er et Fredsbudget eller om det er beregnet paa en Vaabenstilstand. Det forelagte Budget er væsentligt et Overgangsbudget, et saadant, som skal indtræde ifald vi faae Fred, og tillige danne en Overgang til den definitive Fred; thi det er Tilfældet i alle Lande, hvor en Krig er endt, at man ikke strax kan begynde med at desarmere, og dette vilde være endnu mere farligt her under Europas nuværende politiske Forhold og Danmarks egen politiske Stilling, da man ikke kan vide, naar Freden bliver sluttet og hvorvidt den vil blive af Varighed. Man har altsaa maattet være beredt paa, i kort Tid at kunne gaae over til en selvstændig Krigstilstand, og det er ogsaa, troer jeg, omtrent udtalt i det 8de Udgiftsbilag ved Krigsministeriet Pag. 3, at man ved Hjælp af den Sum, som er udkastet til Krigsbudgettet, vil kunne gaae over til en saadan Tilstand. Det kan imidlertid være, at Freden strax vil blive sluttet under saadanne Forhold, at man kan have Visshed om dens Varighed og i saa Fald ville da yderligere Reductioner kunne indtræde. Skulde Freden ikke være sluttet til den 1ste April, vil man jo naturligtvis være i en Tilstand som den nuværende, hvis Udgifterne ikke med nogen Visshed lade sig beregne, fordi vi vel vide, hvorledes Vaabenstilstanden bliver iagttaget fra vor Side, men ikke kunne vide, om den vil blive overholdt fra Modpartens Side, hvilket vi have hørt Exempler paa ikke altid er Tilfældet, og dette kan ikke falde Krigsministeriet til Last, saaledes som den Taler, der nylig fatte sig, syntes at ville antyde. Den ærede Taler for Holbæk Amts 2det District (Tscherning) har ved samme Leilighed forespurgt, om Ministeriet agtede til næste Rigsdag at forelægge en Plan til en anden Organisation for Armeen, idet han erkendte, at en saadan Plan ikke kunde være udkastet til dette Dødsstøt, da dertil manglede de nødvendige Betingelser. Hvad en saadan Organisationsplan angaaer, skal jeg, saafremt jeg til den Tid maatte være i Krigsbestyrelsen, efter Gvne yde mit Bidrag til at løse de dermed forbundne eiendommelige Vanskeligheder.

Der er ogsaa blevet talt om de forskellige Fonds, som fortere under Landmilitairetaten. Alt gaae ind paa Detaillen heraf vilde imidlertid blive for vidtløftigt, og jeg troer derfor, at det vil være mere nyttigt, at det gjøres til Gjenstand for Discussion i Comiteen. Afstilledige Oplysninger om de under Militairetaten forterende Fonds indeholdes forøvrigt i de tidligere Budgetter — om jeg ikke tager Feil, i Budgettet for 1841 —; men enhver Oplysning derom, som maatte attraaes, skal naturligvis blive Comiteen forelagt, og jeg skal derfor her ikke videre indlade mig derpaa, for ikke at vidtløftiggjøre Forhandlingerne.

Daugaard: Til det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de District (Boisen), vil jeg ganske henholde mig i Henseende til de Bemærkninger, som jeg kunde have at fremsøre om Kunst og Videnskab, og det Ønske, at Rigsdagen ogsaa deri vil vise, at den ikke er altfor karrig eller nøieregnende. Da Discussionen allerede er skreden saa vidt frem, skal jeg forøvrigt kun indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Blandt de Øtringer, som det især har glædet mig at høre udtalt her i Salen, er den, som vi horte sidst af den ærede Cultusminister. Han sagde nemlig, at vi maatte ønske det snart vilde vise sig, at der ikke skulde være Tale om herefter at gjøre Noget for Jylland alene, men at gjøre Alt for Danmark. Jeg forstod denne Øtring i Finantsagen saaledes, at der saavel ved Skatternes Regulering som i Skatternes Anvendelse ikke skulde være Tale mere om nogen provindstiel Forskjellighed, og det maa ansees som en glædelig Begyndelse i denne Retning, at der ved det Thinget forelagte Lovudkast om flere af de bestaaende Skatters Ophævelse og en ny Fordeling af disse, er sigtet hen til at ophæve den Forskjellighed, som i saa Henseende hidtil har fundet Sted mellem de forskellige Egne og Provindser af Danmark. Der er imidlertid dog eet Punkt, som jeg her særlig maa fremhæve, med Hensyn til hvilket det maa beklages, at det ikke har været muligt at gennemføre Principet.

Den specielle Veifæt er endnu vedbleven at opføres i Finantsloven, P. 12, med 66,590 Rbd.; den er repareret saaledes, at medens der